

Banen med den midtsjællandske Bane. Dette Forslag stilles af 5 Medlemmer af Udvalget. I en Henseende maa jeg betragte det som glædeligt, at de Herrer stille dette Forslag, thi jeg husker, at da vi havde Sagen til første Behandling, udtalte man sig, om jeg ikke husker fejl, meget stærkt imod den midtsjællandske Jernbane som Statsbane. Nu er man gennem Forhandlingerne i Udvalget kommen saa vidt, at man endogsaa med Hensyn til denne Bane er kommen forbi Flertallet. Nu anser man den for at være saa vigtig, at den ikke blot skal vedtages, men ogsaa rykke op foran Køge-Banen. Dette Ønske har Udvalgets Flertal ikke kunnet gaa med til. Vi holde fremdeles paa, at Køge-Banen er den vigtigste af de sjællandske Baner, og at den skal anlægges først. Videre skal jeg ikke sige i den Anledning.

Det andet Forslag gaar ud paa at anlægge Køge-Banen i en lige Linie fra København til Køge; Banen maa ikke komme i Nærheden af Greve By — den skal efter Lovforslaget ikke gaa igennem Greve, som det blev omtalt, men rykkes nær mod Greve. Det kan være, at der derved bliver et Par Minutters længere Rejse. Men i øvrigt vil jeg sige, at der ikke nogetsteds i det ganske Land er anlagt en Bane i lige Linie af Hensyn til den gennemgaaende Trafik. Man tager i Almindelighed i første Række Hensyn til de lokale Interesser, og hvor det gælder den gennemgaaende Trafik, tager man ogsaa ved Siden deraf i anden Række særlig Hensyn til denne. Det er ogsaa det, man gør her ved Køge-Banen, og der vindes jo adskilligt ved denne Bane. — Dette med Hensyn til de Ændringsforslag, dette ærede Medlem udtalte sig om.

Med Hensyn til det ærede Medlems Omtale af Værdistigningsskatten maa jeg sige, at hvis jeg skulde have sagt, da jeg første Gang havde Ordet, at hvis man ikke kunde blive enig om en Lov om Værdistigningsafgift, kunde Banerne jo alligevel aabnes for Drift, og saa faldt Slutningsbestemmelsen i vort Forslag bort — hvis jeg har sagt noget saadant, er det selvfølgelig meningsløst, det er jo en Selvmodsigelse: Hvad man vedtager ved Lov, gælder som Lov. Men jeg har sagt eller i alt Fald ment at sige, at hvis man ikke i denne Kom-

mission, hvis ikke Lovgivningsmagten kan enes om en Lov om Værdistigningsskatten, kunde man tænke sig Muligheden af at vedtage en Lov om, at denne Bestemmelse bortfalder uden ved en ny Lov, det er givet. Har jeg sagt andet, beder jeg undskyldte, det har selvfølgelig ikke været min Mening.

Dernæst har jeg nogle enkelte Bemærkninger at gøre til det [ærede 2det Medlem for 8nde Kreds (Johnsen), der jo er Ordfører for det Mindretal, som har stillet Ændringsforslagene under Nr. 5 og Nr. 11. Jeg maa tilstaa, at jeg indtil dette Øjeblik, ja for Resten ogsaa endnu, er uklar over, hvad man mener med disse Ændringsforslag. Det ærede Medlem udtalte, at han foreslog blot, at det Stykke Statsbane fra Ringkøbing til Nørre Omme gik ud, ellers foreslog han det samme som Regeringsforslaget. Det har jeg ogsaa ment; naar jeg sammenligner dette med Mindretallets Forslag under Nr. 11, der omhandler Tallene, bliver det jo netop den Sum, som det Stykke Ringkøbingbane koster, han trækker fra den samlede Sum, og saa faa vi altsaa den Retning, som Regeringsforslaget indeholdt, og som Folketinget har vedtaget. Men hvis det var Meningen, behøvede man blot at sige, at Statsbanen fra Ringkøbing til Nørre Omme udgaar, saa behøvede man ikke at sige: „at lade anlægge en Jernbane fra Skern til Skive“. Naar Teksten skal forandres til: „at lade anlægge en Jernbane fra Skern til Skive“, kommer man ganske naturligt til at tænke paa Muligheden af noget andet, hvilket jo for Resten ogsaa fremgik af det ærede Medlems Fremstilling i Dag, idet han sagde, at saa kunde der under Forhandlingen om Banens Retning tages Hensyn til Uenigheden, og saa kunde man maaske blive enig o. s. v. Det var noget lignende, som jeg har sagt. Men det kan der ikke tages Hensyn til; hvis man beholder Forslaget, som man ifølge Tallene i Ændringsforslag Nr. 11 maatte gaa ud fra, tager man kun Hensyn til den ene bestemte Retning; vort Forslag derimod tager Hensyn til de to Retninger af Ønsker, der ere komne frem fra den paagældende Egn. Ogsaa til Landstingets Udvalg er der kommet Andragender imod den